

به یادی فهقی تهیران کامه یه یه که م تیکستی نووسراوی کوردی؟



فهله که دین کاکه یه

(۲-۱)

نهمین، بیتر همیشه تسلیمی بدرامبه‌دهکه‌ی و

تسلیمی نه و زیانه دهیم که وینهیان بونکشاده.

کوواته: گشت پرسیاره‌کان له دوری یهک دوو

ته‌ورهی بته‌رته‌تی کوڈهنه‌وه، ته‌ویش پرسیاری

هه‌میشه‌یی هه‌ر نه‌ته‌وه و کومه‌لگایه‌که و

سه‌باره‌ت به شونا‌نامه، که کین و له کوینه

هاتون؟

سه‌ری داوه‌که‌ش هه‌میشه بزمان و

کله‌پوری فهله‌هی و نه‌دهبی نه‌ته‌وه‌که

ده‌گه‌ریت‌هه‌وه، که‌وابی: یادی فهقی تیپانیش

نه‌میر، هه‌میوه‌وه پرس و جویانه دیتیه‌وه

پیش.

پرسی دووه‌م: نهز، بهم بونه‌یه‌وه، له خالیکی

دیکه‌وه ده‌چمه نیو باهته‌که و دیتیم که هر

کومه‌لگایه‌ک سروشته‌تی خوی هه‌یه، که برتیه‌یه

له کوی خو رو‌شست و شیدیوم و شیوه‌یه رامان

له زیان و گه‌ردون، واته:

سروشته‌تی کومه‌لگا جیاوازه‌کان به

کولتیور و هونه‌ری خویه‌وه به‌نده، له‌ویدا

ردنگیداوت‌هه‌وه، سو‌سیو‌لوزینکی گه‌ورهی عیزاقی

به‌ناوی (د. عهله و دردی)، که ماموستای

زانکو و لیکوله‌ریکی زانابو، کتیبیکی دانا

به‌ناوی (سروشته‌تی کومه‌لگای عیزاقی) هه‌ندی

خویه‌ری کورد دیانپرسی: چما درباره‌ی

دبا لیزدا رهخنه‌ی سده‌کی له عه‌قای خویمان

(واته بیزورامان و جیهانیینیمان) بگرم و بلیم که

هیشتا میشکمان دا گیرکراوه. مه‌بست له میشک

عفل و شیوه‌یه بیزکردن‌هه‌وه و بزچون و رامانه

درباره‌یه وجودی خویمان و دورویه.

لوما، هیشتا به‌توندی میشکمان شه‌تهک

دراده، و خویانیش به‌دهستی نه واقیعه داوه و،

هه‌لندادیس به نازادی بیزکیه‌سده و به نازادی

بزمه‌له‌له کان بچین، هیشتا سنوری رامان و

بیزکردن‌هه‌وه خویمان سنوردار کردووه، زویش

بدر تسلک بزی دچین، و ناتوانین له‌وه دوروت

برزین، که‌سدهان ساله به گوینمانا ده‌خربن که

ئیمه‌هه‌ندین، نه‌تهدیه‌کی بی سه‌رسامانین.

میزرومان نییه، یا نه‌گه‌ر هبی کورت و لیله و

تیکلاؤی میزروی خلکی دیکه‌یه.

هه‌ر بیویه‌ش میشکمان وها به داتا و بیز

و بزچون و زانباری گلانی دورویه‌رمان

ئاخنراوه و تمزی بزوه، بیتر جیگه‌که و هرگرتنی

زانباری و بیزیوی خویانی نه‌ماوه.

یه‌که‌مین نه‌نجامی په‌رورده و راهینانی

نیگه‌تیفی دور و دریزی دورویه‌رمان، له‌مه‌ر

هه‌بوونی خویمان، نه‌دوهیه که بروامان به‌خویمان و

را بردوو گه‌جنینه که‌نارای خویمان نه‌ماوه.

و هختیکیش مرؤثیک، یا گه‌لیک، بروای به‌خوی

به‌رایی: له مانگی حوزیاندا، له تامد (دیاره‌کر) و شاری وان و موکسی یادی فهقی تهیران، شاعیری نه‌مری باکوری کورستان ده‌گریت‌هه‌وه، که‌سالی ۱۵۶۴ ز (هه‌ندی ده‌لین له ۱۵۱۴ ز) له شاری موکسی له دایکبووه و لموی کوچی دوایی کردووه.

شاعیری فهقی تهیران قناغیکی گرنگی شیعیری کوردی‌یه، مسزک و ناوه‌پرکی گه‌شی نیشتمانی و سو‌فیگه‌ری و عیرفانی به‌رز به شیعیریدوه دیاره. بهم بونه‌یه‌وه نهم و تارم بز کتیبیک تاماده‌کردووه که به یادی فهقی تهیران له دیاره‌کر ده‌ده‌چیت، به سوودی ده‌بینم بیخه‌مه بدرچاوی خویه‌رانی خویش‌شویستی هه‌فتنه‌نامه (گولان).

شیعیری فهقی تهیران (۱۵۱۴-۱۶۳۱ ز) وه کو شاعیره کلاسیکیه گه‌ورکانی کورد، چمندین پرسیار ده‌روره‌یت‌نی:

- تیکنگیش‌تمنان ده‌باره‌یه شیعیر و فهله‌ده؟

- ریشه‌یه میزرویی زمان و نه‌دهب و نایینی کوکنی کورد؟

- چما زویه‌یه شاعیره کلاسیکیه کان عارف و سو‌فی و نیشراقین (بیازی تیکه‌ها ویز و دروشنانه‌ون)؟

- نایا کوچمه‌لگای کورده‌واری سروشته‌تی تایید‌تمه‌ندی خوی هه‌یه؟

- چون بزوه، له شیعیره هه‌موویاندا هه‌ستی نیشتمانپه‌روری زدق و روون رنگ‌گبداته‌وه و نه‌وه په‌یامه دس‌وا ده‌س به نیمه‌یان گمیاندوه؟

نایا شیعیران له پیتاو دربرینی نه و هه‌سته‌دا به‌کاره‌یانه‌وه؟ یا له ژیر پاله‌په‌ستوی نه و هه‌سته ده‌روونیبه‌دا بزون به شاعیر؟

- پرسیاری دیکه‌ش زورن که نابرینه‌وه، چونکه به‌لای منه‌وه، تاییستا به قوولی نه‌چووینه‌ته نیو

جیهانی نه و شاعیرانه‌وه، هه‌ندی جاریش به ترس و دوودلی و رپارایی بابه‌ته‌کان شیده‌که‌ینه‌وه.

و تاره‌کم له ژیر چمند پرسیکدا ریکده‌خه بهم شیوه‌یه خواروه:

پرسی یه‌کم:

دھربارہی شیعر و فہلسمہ فہ دھلیم :

که شاعیرانی کورد له سه رهتاوه، تا نیوی
دو و می سه دهی بیسته مه مه سه مه
گز نگه کانی هز و رامانی خویان به زمانی
شیعر در بیریو، چ له رووی فله سه فه و برو او
نایینه وه، یا کوملا یه تی و نیشتمان په و هر دی و
سیز و عاتیه و جوانی سرو شتی وه.

لیزدا، لعوه زیارتی لعنه نارفه.
 پرسی پیتچم: هچمه سه راسیکی دیکه
 که هله‌لیده کی گهوره زوریه تویزینه رانی
 کولتوروی کورده، شه ویش له باره میته ووی
 درکه وتن سره‌له‌لدانی شیعر و شده‌ی کوردیه
 ددمیویست ئه تمده وده له ده سیکی گوتاره‌که مدا
 هیئنمه‌سده، یا بیکه‌م به تهودی سه‌ره‌کی،
 هه‌ریویه‌ش، ریگه‌م بدهن، لیزدا بچیک فراوانتر
 بلوئین و به راشکاوی بیتیر که هله‌لی گهوره‌یان
 تهودیه به‌سه‌ر دوو سی هزار سالی کولتورو و
 شارستانی کورددا باز ددهن و تهینیا له هزاره‌ی
 دودوه‌می زاینیه‌وه دست‌پیده‌کهن، وله بلین نه‌ویرین،
 سا سه وان‌کهنه، ناسه، کو ته سکن.

که ساینک و دک عله لانه دین سوجادی ۱۹۰۷- ۱۹۸۴ و د. عزالدین مسنته فا رسول د. مارف خفنه دار و جهان نهاده و سلیق بپر که می نهادی. نیتر که م کس هدیه رهروهی کولتورو و شارستانیه تی کورد بپیش نیسلام بگه رینیمه و که هر نهاده حه قیقهه که میه، زمان و نهاده و کولتوروی کوردی دوو سی هزار سال بدر له هاتنی ظایینی نیسلامه، که قورئانی پیروزی به زمانی عذر دی هیناوه.

هندی توپژر و رووناکبیری کورد ناویزین
به رهو شو شاقاره برقون.
هندیکیش بروابان نییه که شیمه خاوهنی ئه و
صیم ووه زنگنه سیز.

هندیکیش دیاره بیرون‌هوشیان توشی
برهه‌رسانی شهیدلوزیا و کولتوروی گهانی
دیکه بوده، واته:

خوی یاراستووه، ته مرؤ که یادی فه قی ته پیران

ددهکینه‌ود، دروست شه و پرسیاره‌مان دیته پیش:
- چما و چون یه کنک و دک فهقی تهیران، لهو
سردهدهم ناخوش و تاریکه^(۱) که کورد له زمان
و کولتووری خوی بیبهش بوروه هاتووه به زمانی
کوردی شیعري داناوه، نمک به عهره‌بی یا تورکی
یا فارسی، که رنگه بیتوانیا؟!

چون فهقی تهیران توانیویتی به زمانی
شیعر نهاده شد که کوردی له فهله فهی ژیان و
میزرو بدو؟ چون سفرکهوت له دانانی (شیخی
دنهان) که هم ریبانیکی تیشراقیه، هم
فهله فهی یه کیتی ثایینه کانه؟
چونه زمانی کوردی بژ شیعرنکی به رزی
وهک (نهی ثانی و ثانی) به کاربیا که شیعرنکی
پرسنگداری تیشراقیه، له یه کبوونی وجود
دده کوکلیته وده؟ چون نه بیرون رامانه فهله فهیه
قوولا لاهه به شیعری کوردی هونیوته وده؟

پرسی چواره:
 که مایه سی گوره رین بازی لیکو لهرانی کورد
 له باره فقی تهیران و شاعیره کلاسیکیه کانی
 دیکه، ته ویه که ته نیا له رووی هونه روی
 شیعیریه و ته ماشایان ده کن، نمک له رووی
 ناوره و کیشه وه که: شیع لجه و هردا حیکم دت
 و فلسه فهیه، هندی لیکو لهری کورد، و هختیک
 ده دین مه لای جزیری فیله سووفه به گالته وه
 و هر دیگه کریت، چونکه له جمهوری سرو شتی
 کوکم ملامایتی نه ته و که نی ساگات، که ثه گر
 خاون کولشورو و شارستانی خوی نهبا، قم دت
 و ده کیست نده دما.

شیعیر شیویه کی ہونہ ربی دہربینہ، بہلام
چی دہردہربیت؟ نہودہ لہسر رامان و فلسلہ فہمی
شاعیر ۵۵۵ یہیشود.
نہودہ لہ غالیہک.

لہ نالییہ کی دیکھوہ لہو سے رددہ ماندا شیع
گرنگتیرین شیوه دہربین بوہو، کہ نے زیر کردنی
ناسان بوہو، ہمربویہ شملگرتن و مانہوہ، زیاتر
بوہو، لہو دمہدا پہ خشان پیدا نہ بوہو، چاپ و
بلاؤ کردنہوہش نہ بوہو، بدکو بہ (دھسخت) بلاو
دککایوہ، نہوہی نہمرو بہ پہ خشان دیر بیدربین
و بہ تازہتیرن تکنہلوزیا چاپ بلاوہ بنہوہ، لہو
سردہ ماندا موکمکین نہ بوہو، ہر بیویہش روویان
کوک تھہوہ نہوہ زمان شیع.

دشیینین که ناوهړو کې شیعری کلاسيکیمان
ناویته هزري نه تهودي و باوهړي ثانیيمه.
انته کلاب هم شنوند لګونه نه

وشه. نمه پسپورت ميرييه هن له نه بيهه
شيعردا پاريزراوه ماهه ستم له شيعري کورديه
تا نيوه دووهه سهده بيستم، که دتوانم
ليشم به گزنان و جگه رخرين و هيمن و هزار
کوزتايي پينديت.
به گهراهنه و بو پرسياره کان پيشه کي و تاره که
هم

سروشتی کوردی له کتیبه‌کهدا نه‌دواوه به‌لام
نه‌یندزانی که مه‌بستی علی وردی سروشتی
کومله‌لگای عه‌ربی عیزاقه، ندک کومله‌لگای
کورد، له و‌لامیکدا گوتبیووی شه‌گهر و‌ختم هم‌بیوو
له کومله‌لگای کوردیش ددکو‌للموده، مه‌بستی
ئه‌میووو که سروشتی کومله‌لگای کورد جیاوازه له
سروشتی کومله‌لگای عه‌ربی، لی، پرسیاریکیش
ده‌میتنه‌ود: که شه‌و (سروشتی) چیبیه؟

به واتایه کی دیکه ثه گهر کۆمەلگای کورد
سروشستی تاییه تەمند و جیاوازی خۆی نەباشایا
دیتیوانی دواز زیاتر لە سى هەزار سال تا
رادردیه کی رون و بەرچاو وەک خۆی بەتىئى؟
مەبەستەمان لە کۆمەلگای کورد ئەتو تۆخ و
شیوژار و تۆزیانە خەلکە کە هەزار سال لەسەرەم
ئەم خاک و ناودا ژیاون، جا بەھەر کۆلەمەرگىن
بۇويت، لە دوا دوايىدا نىيەمەيان بەجىھىشتوو، واتە:
ئىيەمە ئىستىتا پاشماواه و خۇلىقىتارى گشت ئە تو تىرە
و كولتسۇور و خەلکانىيەن کە لىزىدا ژیاون كاريان
كىردوھ و كولتسۇور و شارستانىيەن بە بەرھەم
ھىتاواھ، جا چەندىي جار يالە هەندى جىكە،
سەرىيەست بۇونە، ياشىز دەست و تەپەسەرىيۇونە.
خۇلاسە، ئىيەمە پۇختەي ژىيان و كار و
بەرھەمى نەودكەنلىي پىشىووی سەر ئەم خاکىم،
بەلام ھەميشەش سروشستى كولتسۇورى و
شارستانىيەتى خۆمان ھەببۇ، جىا لەھەندي چەند
پىشىكەتتۇوە يادواكەھەندي و تۆرە.
دەبى خۆمان، وەکو ھەين قبولييکىم، ئەمجا
لە خەلکى تر داوابكەيىن وەکو خۆمان قبولمان
بىكەن.

بـهـلـاـم دـهـشـبـیـه بـزـانـیـنـ کـه سـرـوـشـتـی
 کـوـکـمـلـاـیـهـتـی خـوـمـانـهـیـهـ، ثـمـوـدـشـ بـهـ مـانـایـ ثـمـوـهـ
 نـیـیـهـ کـهـ لـهـ خـدـلـکـانـیـ دـیـکـهـ باـشـتـرـیـنـ یـاـ خـاـپـتـرـ
 زـیـاتـرـیـنـ یـاـ کـهـمـتـرـ، جـوـاتـرـیـنـ یـاـ نـاـشـرـیـنـتـرـ؟ نـیـمـهـ
 بـهـمـ شـیـوـدـیـهـ هـدـیـنـ وـ هـیـچـیـ تـرـ، نـهـ بـهـرـزـتـرـ، نـهـ
 نـدـوـیـسـتـرـ. خـدـلـکـانـیـ دـیـکـهـشـ بـهـوـ شـیـوـهـ هـنـنـ کـهـ
 خـوـیـانـ بـیـرـیـ لـیـدـکـهـ نـهـوـهـ.

کۆننی کورد و فارس و ئەفغان و ئەرمەن و
بىلوج و گەلانى دىكىيە، لە ئەنجامدا کورد
هاوبىشىكى گەنگى گەنچىيە ئاڤىستا،
دەمەيىھەو سەر زمان و ئىيدىيەم و فەلسەفەى
جىهانىنى، لە چەندىن لىكۈلەيە وردا
دەرەدەكۈت کە زمانى ئاڤىستا و زمانى ئىستاى
کورد لە هەزاران وشە و دەبىرىن و بۆچۈوندا و ئىك
دەچن، ھەندى جارىش لە کوردىدا وەك خۇيان
ماۋەتتەوە.

بیگومان ودک (د. محمد مدد عوسمان ههورامی) له فرهنگی (تاریخ فاج) دا دلیت:
 (دهی جیسابی جینگوکریکی دننگه کان
 بکمین ودک (ب) بتو (ف) یا (ز) بتو (ژ)، (خ) بتو
 (ه) و پیچه وانه .

دەشزانن كە ئاقىيىستا يەكىكە لە كۆتىرىن
كىتىبەن نۇوسراوەكاني رۇزىھەلات بېر لە هاتنى
ئەسەكەندەرى مەكىۋىنى بۇ يىزىان و كوردىستان:
لەسەر ھەزاران پىستى ئاسك بە زېر نۇوسرا بىۋە،
مېرىن و نۇرسە يۇنانييەكان شاھىيە ئەوەن كە دوو
نۇسخەي ئاقىيىستا نۇوسرا بىلۇن، ئەسەكەندەر ئەم و
نۇسخەيىمە كە لە كىتىخانە (دۇر نەيەشتى) ئى
ھەممە و انى، بەدەسکەن و تۇدە، سۇۋاتاندۇنىز،
.

شئوی دیکهی که له زیند ئاواي زهدهشت له
شیز / رۇزىھەللاتىي دەرياچەي (ورمى) بەدەستى
كەتووو، لەسەر راۋىتّكارى و شامۇڭڭارى زانا
و فەيلەسسووفە يۈنانييەكان، بۇ يۈنەنستانى
تارادوه، لهوى ودر گېڭىدرابى، سەر زەمانى خۆيان،
دەلىن: زەردەشتىيان داۋى نىزىكەي سىيىسىد سال
جارىنەكى تر ئاۋىسەتىيان لە يۈنەنلى بۇ زەمانى
خۆيان (اکە پالەوویيە) ودر گېڭىرايدوه.

سمههی زانراهه ئاقیستا به زمانی میديیه کانی
سەرەمی زەردەشت بسووه، كە دواتر بە
نەمان (نەمانەم) زانرا

رمانی پرسنلی، نسخه‌هایی از این کتاب در ایران نیز منتشر شده‌اند. این کتاب در سه جلد از ادب ایرانی معاصر است. این کتاب در سه جلد از ادب ایرانی معاصر است. این کتاب در سه جلد از ادب ایرانی معاصر است. این کتاب در سه جلد از ادب ایرانی معاصر است.

به همراه، زمانی تأثیستا جو گرایانی
بسهودی که پاله ویسیه، دیسته ریشه‌ی کونی
زمانه کانی شه مرفی کورد و فارس و ئه فغانی
و بلوچ و ئارمن و تاریسیا بیه کانی دیکه.

کورد نییه؟؟، چونکه له چهند سالی دواییدا

چهند ده سخنی تازه دُززانه و که بُه هزار
و سه ده و تا هزار و سی سه دیش زایین
ده گهربته و شیعی عیرانی سو فیگه رین
ه زاری گورانی کون نووسراون، لوانه ش
یوانیکی بالولی دانا (بالولی ماهی) که
دامه زرته رده و پیوره سمی نایینی (یارستانه)
که له ناوه چه لورستان سه ریهله دایه و، دیزرم
دامه زرته رده (نه ک دامه زرته) چونکه ثم
نایینه هر هم بوبو و، لقیکی نایینی زرد دشته،
که دواه هاتنی نیسلام، به نهیتی له لورستان.
مسدر دهستی بالولی دانا، دازایه و، ثم مرف
ملیونه ها که هس له نیران و عیراق پمیره وی
ده کهن.

هیشتا با بهتی ده سخنی بالولی دانا و
هوانی دی که به شوینیا هاتونه چینگه
دانوستاننده و اته هیشتا قیوویل نه کراوه که
ده سپیکی ٹهدی نوسراوی کورد بو هزار و
میسیسده سال ده گهربیتیهوده، نه ک ههزار سال (نه ک
با تا هبیر).

خو گریمان ئەوانیش قبۇل نەکران، و ھى
بابا تاھیر و فقى تەیرانیش نەھانتە قبۇلکەردن.
ئەو بەلگەننامە زىندۇرتس و گۈنگەرمان
بەدەستە وەھىيە كە دەسىپىكى سەرچاۋە رەسەنە كانى
نەدەبى نۇرساراوى كوردى بۆ زىيات لە سىيەھەزار
پ يېنچ سەد سال دەگەرتىشە.

نهویش پهراوی (نافیستا) ای زرددشته، که
نه گهر سه داسمه و هک زمان و نهدبی کوردی
نه مرسو نه بی، شهه به دل نیاییه و (یک گومان
دروای خویندنده وه و لیکولینه وه و رامان) دلهیم:
یشهی زمان و نهدب و کول توری نه مرؤ مان
نه سدر چاوهی (نافیستا) وه شاو دخوانده.

جاری، به کوردادی نیسلامگه را دیگر
نه ترسن، ئە و حەقىقتە له ئايىنى ئىسلام
كە منا كاته و شىتىكى سروشىتىيە كە ئايىن ياي
كولتۇرئا ياك زۇوتەرەتتەرە ياد دەنگەتىر.
دۇددەمشى، تەمە هەنشتا سايس، دابۇنەرىت و

نهر که کانی ٹائینی ناکہیں، بد لکو له زمان
و شمداده ب و دکو گلینه و، هه روہ کو توڑه ٹانانی
عمره بی موسلمان به شانازی سیوه له زمان و
نه ددبی عمره بی سه رده می جاھیلیه تی پیش
نیسلام دکو گلنه و.

کوهاته، بهلای منهود، دهیگ (ناقیستا) به دسپیک بزاین، هر نهتهوهی کیش زمانی کوئنی نایین و داستان و شه فسانه کانی دهکاته دسپیک. راسته که (ناقیستا) تهنجا هی نهتهوهی کورد بییه، زمانه که دها و ددقی زمانی له مرؤی کورد نییه، بهلام به دهستی ئیمە نییه که چهند گکلیکین، گه لانی ثاریایی، له پدک سمرچا و دادهای ویشین چونکه، (ناقیستا) کتیبی نایین

له لدای یکبوروئی عیسا بوده.
هر ووهه اش گله‌لایی چین و هیندستان و
راپون و همر گله‌لایی تر، تدبی روزبکیش له
یزروکی کولتووری خویان ناصرنوهه، چ بدر له
بیدابونی ثایینه کانیان بوبی، یا دوای نهوده.
له لیکوئیسه وهیه کی ژیان و شیعری فهقی
نهیراندا (بروانه: سه عید دیرشی، کهلمیں ناقا)
چپاچانه و زداره‌تی پهرورده — همولیز
۲۰۰۵ (ر) دخوئیسته و.

(فهقی تمیران دسپیکا توڑیا نهیسکی یا
کورداییه) ..
ئەز خۆشحال دبىووم ئەگەر وەھابا،
بەكسەريش دېيىم: **فەقىم تمیران شاعىر و فەھىلەسۈوفە، جىتن لە**

شیعر و ماناکانی و درد گرم و دک هر توره قانی کی
ییکه، مدبہستم کمکردنوه له رؤل و پینگکی
فققی، تهیران نییه، به لکو رخنه له بچوچونی
نویزینه ره که دپرسی، کین ده سپینکه و کی
ده سپینک نییه.
فققی تهیران چ ییکه مین شاعیر بی، پا

وایین، هر و هر کو هزار فانیک و چرایه کی گهشی
کوردستان دهمینیته وه، چونکه له سرده میکدا،
مه مله گرنکه کانی کوچمه لگای کوردو ارسی
روراندو وه، که که هس نهیده ویزا، یا نهیده زانی،
له لایا بیخت.

شیوه‌رده‌کانه که خویان لمه‌رچاوهی رده‌نهنی کولکلتوور و نهدب و شارستانی کوره ددشارنهوه، با چاوی لیندیپوشن، و پهراویزی دهکدن.
کهواته: کامه‌یان سمه‌رچاوه و شسلی ده‌سینیکا نور‌دیان نشیسکی یا کوردایه؟
خو نه‌مسال ۲۰۱۰ زاینی ھزارهی

شاعیری گهوری بابا تاھیری هم‌مدانیه ۹۳۵
ز - ۱۰۱۰، که ئەگەر قیولیبکەنین بابا تاھیر
دەسپیکی تەدھی نۇسراوی کورد بى، ئەو
لەم سال ھەزارى شەدھیباتى کوردىسي، مامۆستا
؛ ئاتانى، هېنى وەك د. عزىزلىن مىستە فا د.

مارف خنده دار و که سانی دیکه شیعری بابا
ناهیر، که به زاری لوری دایناو، به ده سپنیکی
نه ده سی نو سراوی کوردی ده زان، له چهند
سالی دوایشدا چهندین لیکولینه وهی ورد له
ماره و شه و زاروی شیعری بابا تاهیر و

فَلَسْفَلَهُ وَبُوْچُونْكَانِيْ دَرْچُونْوَهُ، شِيْعِرِيْ
بَايَا بِمَزَارِيْ سَوْرَانِيْ وَ كَرْمَانْجَيِيْ سَمَرْوَوَهُ وَ
مَهْمَوْرَانِيْ دَارْبَرْتَرَاوَهُ، بَهْوَدَشْ دَرْكَهُوْتَوَهُ كَهُ
زَمَانِيْ شِيْعِرِيْ بَايَا تَاهِيرَ بَهْشِيْكِيْ رَدْسَهَنَ وَ
جَوَانِيْ زَمَانِيْ كُورَدِيْيَهُ، كَهُ تَيْكَهَلَأَوِيْ زَارِيْ
كَهْلَهَهُ، وَ كَهُ، اَهْ (هَهُ، اَمْ) بَهْ.

وهلی، ثهز دیزرم شیعری بابا تاهیریش
دهسپیکی ئەدەپ و کولتووری نووسراوی